

deres egen Besætning; men derimod alle de andre! Dersom man trækker disse 13 pCt. fra, kan man vel med et rundt Tal sige, at det bliver saadan noget som 13,000 Tyre, og for disse skal man altsaa skaffe Dyrlægeattest. Det foreskrives her, at hver Attest skal koste 1 Krone; jeg ved nu ikke, hvorvidt man kan paalægge Dyrlægerne at give en Attest for 1 Krone. Jeg vil nok spørge den højtærede Minister, om man ved Lov kan paalægge en Dyrlæge at gøre det; jeg kunde nok ønske at vide, hvad man skal gøre, hvis han siger: Enten ingen Attest, eller ogsaa forlanger jeg mere. Men selv om man nu gaar ud fra, at han gør det, saa staar der Befordringsgodtgørelsen tilbage, og i saa Henseende vil han sikkert forlange 2 Kr. pr. løbende Mil, og det kan han ogsaa. Dersom man endvidere gaar ud fra, at han har f. Eks. gennemsnitlig $\frac{1}{2}$ Mil til hver Tyr, som han skal efterse, vil det altsaa blive for disse 13,000 Tyre ialt 3 Kr. for hver, eller 39,000 Kr. om Aaret i Trykstat. Det kan ikke være andet, end at denne Bestemmelse vil vække Ubilje rundt omkring mellem Landboerne, det er jeg sikker paa. Derfor, da denne Kontrol alligevel ikke — det tør ingen paastaa — er saaledes, at man er sikker paa, at naar man har den Dyrlægeattest, er det Tyr sundt, fri for Tuberkulose, og der heller ingen kan sige andet, naar Undersøgelsen kun foregaar en Gang aarlig, og Dyret altsaa kan staa et helt Aar efter Undersøgelsen og i den Tid meget godt saa Sygdommen endda — saa kan jeg ikke indse, at denne Kontrol er de Penge værd, den vil koste, naar den ikke bliver anderledes end her foreslaaet. Derfor have vi foreslaaet og ville anbefale Tinget at indtage samme Stilling som i 1888 — 89 under Behandlingen her i Salen. Men hvis Forslaget skulde falde, saa anbefaler jeg det subsidiære Forslag, at det betales af Statskassen, for saa har jeg ikke noget imod det. Med disse Bemærkninger anbefaler jeg Vædringsforslaget.

Judenrigsministeren (Singerlev):

Ligesom den ærede Ordfører skal jeg kun dvæle ved de Forslag, jeg finder væsentlige, og de Vædringsforslag, som den ærede Ordfører betegne som Redaktionsændringer, hvilket de kun til Dels ere, skal jeg omtale i Almindelighed, og kun i et Par enkelte Tilfælde vil jeg finde det fornødent at gaa nærmere ind paa dem. Forslagene under Nr. 1 og 3 kan jeg tiltræde. Under Nr. 2 er der stillet en Redaktionsændring, som den ærede Ordfører benævner dem, og jeg skal heraf tage Anledning til at sige lidt om de

Forslag, som det ærede Udvalg har stillet og benævner Redaktionsændringer. De ere meget omfattende, og jeg kan ikke erkende, at der ligger nogen jærlig Sprogkynighed bag ved dem. Dog lad det være, hvad det er, men jeg tillader mig bestemt at fraraade at vedtage under Form af Redaktionsændringer Forslag, som væsentlig forandre Meningen i Bestemmelserne, og det gøre flere af dem. Man omsætter f. Eks. begge Ordene „foranledige“ og „foranstalte“ til „sørge for“. Alerede det er ret paafaldende, da man vil vide, at disse to Ord Betydning ingenlunde falder sammen. „Nødvendig“ skal omsættes til „fornøden“. Det kan være, der er Tilfælde, hvor man kan ombytte disse Ord, men det er ingenlunde gennemgaaende, og man kan ikke idelulle Ordene „nødvendig“ og „Nødvendighed“ af Sproget. F. Eks. er det klart, at „tvingende Nødvendighed“ og „tvingende Fornødenhed“ virkelig ikke er det samme. Der er forskellige andre Rettelser, man har gjort, og jeg skal her nævne en af dem, som jeg nærmere skal paavise ved den vedkommende Paragraf. Det er „Fabrikation“ af Levnedsmidler. Det ombytter man med „Tillavning“ af Levnedsmidler; men det behøver vist kun at nævnes, at det er to forskellige Ting. Fabrikationen er en Specifikation, der kan være en hel Forandring af selve Næringsmidlet, man kan udtage Stoffer, fort sagt, det er selvfølgelig en speciel Behandling af det vedkommende Stof. Tillavning er noget ganske andet. Jeg tør antage, at efter det her stillede Vædringsforslag skal „Fabrikant“ benævnes „Tillaver“. Det er Konsekvensen. Vil man have „fabrikere“ omjat til „tillave“, skal „Fabrikant“ være „Tillaver“; men det ene Begreb dækker alligevel ikke det andet. Jeg skal ikke fordybe mig i disse Redaktionsændringer, men jeg forbeholder mig min Stilling, forbeholder mig at søge disse Vædringer omstyrkede og Udtrykkene ombyttede med andre, for saa vidt det er fornødent til god Forstaaelse af Lovteksten og til Bevaring af det, man har villet bevare og ikke ændre. Under det nævnte Begreb, Redaktionsændringer, falder ogsaa Nr. 4; der er „foranledige“ omjat til „sørge for“. Naar man vil se, hvorledes det kommer til at staa — det kan maaske have sin Interesse — saa staar der paa det vedkommende Sted, at Dyrlægen, naar han er udsendt af Politimesteren eller paa anden Maade er bleven opmærksom paa Dyrets Tilstand, hurtigst muligt skal „foranledige“, at det afføndres fra de funde Tyr. Han skal altsaa „foranledige“, at Ejeren skal gøre det. Naar dette